

Sygn. akt. III RC 199/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący :SSR Barbara Halamus-Dyląg

Protokolant : st.sekr.sądowy Katarzyna Piątek

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2016 r. w Olkuszu

na rozprawie

sprawy z powództwa małol. K. W. działającego przez przedstawiciela ustawowego matkę R. W.

przeciwko Z. W. i T. W.

o alimenty

- I. Oddała powództwo w całości.
- II. Odstępuje od obciążania pozwanych kosztami sądowymi.
- III. Znosi wzajemnie koszty postępowania między stronami.

Sygn. akt. III RC 199/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 sierpnia 2015 r. R. W., reprezentująca małoletniego powoda K. W., wniosła o zasądzenie od pozwanych Z. W. i T. W. na rzecz małoletniego powoda kwoty po 500 zł od każdego z nich tytułem alimentów, płatnych z góry do 10 – go dnia każdego miesiąca do rąk R. W., z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności którejkolwiek z rat. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu R. W. wskazała, że ojciec małoletniego powoda – P. W. uchylił się od obowiązku płacenia alimentów. Cały ciężar utrzymania dziecka spoczywa na niej. Pozwani posiadają stałe źródło dochodu w postaci emerytur dlatego winni partycypować choćby w części w utrzymaniu małoletniego powoda gdyż matka sama nie jest w stanie zaspokoić wszystkich jego usprawiedliwionych potrzeb.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podniesiono, że matka powoda nie wykazała, że nie jest w stanie w całości sprostać swoim obowiązkom względem dziecka. W szczególności R. W. nie przedłożyła żadnych dowodów świadczących o jej ograniczeniu w podjęciu pracy zarobkowej. Strona powodowa otrzymuje pomoc z funduszu alimentacyjnego. Do miesiąca lutego 2015 r. ojciec małoletniego mieszkał z rodziną i łożył na utrzymanie dziecka oraz utrzymanie domu. Ponadto obecna sytuacja majątkowa pozwanych nie pozwala na alimentowanie małoletniego powoda. Nie posiadają oni majątku ruchomego znacznej wartości ani nieruchomości. Z. W. otrzymuje emeryturę w wysokości 1.333,35 zł, a T. W. w kwocie 817,82 zł. Pozwani całą emeryturę przeznaczają na podstawowe potrzeby życiowe takie jak leki, opiekę lekarską, koszty utrzymania domu oraz wyżywienie. Ze względu na wiek oraz stan zdrowia pozwani nie mają możliwości uzyskania dodatkowego

dochodu. T. W. przeszła udar mózgu oraz leczy się na miażdżycę oraz nadciśnienie. Z. W. choruje na nadciśnienie, cukrzycę oraz nerwicę. Na co dzień pomaga im ich córka – A. W..

W piśmie z dnia 29 czerwca 2016 r. matka małoletniego powoda podtrzymała żądanie pozwu oraz wniosła o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu pisma dodatkowo wskazała, że na mocy wyroku rozwodowego ojciec małoletniego – P. W. został zobowiązany do płacenia alimentów na rzecz małoletniego w kwocie 750 zł miesięcznie w miejsce alimentów zasądzonych przez Sąd Rejonowy w Olkuszu w kwocie po 250 złotych miesięcznie. Od maja 2016 r. matka powoda pobiera świadczenie z funduszu alimentacyjnego w kwocie 500 zł. R. W. nie posiada żadnego majątku, za wyjątkiem czternastoletniego samochodu. Aktualnie nie uzyskuje żadnego dochodu, pomaga jedynie swojemu bratu w uprawie roślin – z tego tytułu raz w roku otrzymuje od niego raz w roku kwotę od 1.000 – 3.000 złotych. Aktualnie nie pobiera żadnego zasiłku z (...). Za okres od lutego do maja 2016 r. otrzymała natomiast zasiłek chorobowy z KRUS w wysokości 880 zł. Matka powoda nie ma stałej pracy bowiem na co dzień zajmuje się synem, który funkcjonuje na niższym poziomie rozwoju umysłowego, ujawnia duże trudności w nauce i nie jest aktualnie w stanie sam sobie z nimi poradzić. R. W. nie podejmuje również zatrudnienia, ponieważ na wsi trudniej jest je znaleźć. W tym celu musiałaby dojeżdżać do miasta, czego nie jest w stanie pogodzić z opieką nad synem. Dodała, że codziennie wozi syna do szkoły, a następnie go z niej odbiera. Małoletni jest właścicielem działki rolnej w Z., jednak nie jest ona użytkowana.

Na rozprawie w dniu 10 sierpnia 2016 r. pełnomocnik powódki sprecyzował żądanie i wniósł o zasądzenie alimentów od dnia wniesienia pozwu, a na wypadek nieuwzględnienia powództwa o nieobciążanie R. W. kosztami procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. W. i P. W. zawarli związek małżeński 4 września 1999 r. z którego pochodzi ich małoletni syn K. W., urodzony (...)

dowody: odpis skrócony aktu urodzenia – k. 7, wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt XI C 3859/14 – k. 146

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olkuszu z dnia 12 stycznia 2004 r. P. W. został zobowiązany do płacenia na rzecz K. W. alimentów w wysokości 250 zł miesięcznie. P. W. w ogóle nie spełniał powyższego obowiązku, wobec czego pieniądze były wypłacane z funduszu alimentacyjnego.

dowody: decyzja (...) k. 3 - 4, informacja z (...) z dnia 14 maja 2015 r. – k. 31, wyrok Sądu Rejonowego w Olkuszu z dnia 12 stycznia 2004 r., sygn. akt III RC 593/03 – k. 128 - 129, przesłuchanie R. W. – protokół rozprawy z dnia 10 sierpnia 2016 r., rejestracja od 00:22:09

P. W. zamieszkiwał wspólnie z żoną oraz małoletnim powodem do lutego 2015 r. Po opuszczeniu domu przeprowadził się do mieszkających w L. rodziców – pozwanych T. i Z. W..

dowody: przesłuchanie T. W. – k. 93, przesłuchanie R. W. – protokół rozprawy z dnia 10 sierpnia 2016 r., rejestracja od 00:22:09

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25 maja 2016 r. małżeństwo P. W. i R. W. zostało rozwiązane przez rozwód- z winy P. W.. Tym samym wyrokiem Sąd podwyższył wymiar zobowiązania alimentacyjnego P. W. na rzecz małoletniego K. W. do kwoty po 750 zł miesięcznie.

dowody: wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt XI C 3859/14

Aktualnie od 2 września 2015r. P. W. przebywa w Zakładzie Karnym w P. gdzie odbywa karę pozbawienia wolności za przestępstwo nie- alimentacji. P. W. nie pracuje, nie posiada innego źródła dochodu, nie uiszcza zasądzonych wyżej wskazanym wyrokiem alimentów. Prowadzone przeciwko niemu postępowania egzekucyjne okazały się całkowicie bezskuteczne. Mężczyzna nie kontaktuje się z synem, nie kupuje mu prezentów.

dowody: zaświadczenia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Przemyślu U. B. oraz Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Przemyślu M. S. – k. 65, 149 - 150, zeznania świadka A. W. – k. 91v. – 92, przesłuchanie pozwanej T. W. – k. 93, przesłuchanie R. W. – protokół rozprawy z dnia 10 sierpnia 2016 r., rejestracja od 00:22:09

Małoletni K. W. ma 14 lat, zamieszkuje wraz z matką w domu w Z., należącym do brata R. W.. Na tej samej posesji zamieszkuje również rodzice matki małoletniego. K. W. uczęszcza do II klasy gimnazjum w Z.. Chłopiec pozostaje pod specjalistyczną opieką stomatologiczną, wymagającą obecnie wizyt lekarskich raz na pół roku. Małoletni funkcjonuje na niższym od przeciętnego poziomie rozwoju umysłowego o dysharmonijnym przebiegu. Ujawnia duże trudności w nauce, wymaga pomocy i wsparcia w realizowaniu zadań edukacyjnych. Chłopiec objęty jest pomocą psychologiczno – pedagogiczną w szkole.

dowody: opinia w sprawie objęcia ucznia pomocą psychologiczno – pedagogiczną - k. 72 – 74, przesłuchanie R. W. – protokół rozprawy z dnia 10 sierpnia 2016 r., rejestracja od 00:22:09

Małoletni K. W. jest właścicielem gospodarstwa rolnego w Z. o powierzchni 1,64 ha. Gospodarstwo to jest użytkowane przez brata R. W., który opłaca podatek związany z gruntem i z tytułu wykorzystywania tego gospodarstwa na własne potrzeby przekazuje siostrze raz w roku kwotę 1-3 tys. złotych.

dowody: informacja Starosty (...) z dnia 19 października 2015 r. – 66, odpis zwykły księgi wieczystej – k. 79, przesłuchanie R. W. – protokół rozprawy z dnia 10 sierpnia 2016 r., rejestracja od 00:22:09

R. W. ma 46 lat, z zawodu jest sprzedawcą, obecnie nie pracuje, nie poszukuje również zatrudnienia, jest ubezpieczona w KRUS. Otrzymuje świadczenie z funduszu alimentacyjnego w kwocie 500 zł. Od lipca 2016 r. otrzymuje również świadczenie z programu „Rodzina 500 +”. Obecnie oczekuje na wydanie decyzji w zakresie przyznania świadczenia rodzinnego. Do 2015 r. pobierała je w wysokości 106 - 109 zł. Ponadto w 2016 r. R. W. korzystała z pomocy Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w T. w postaci finansowania dożywiania dziecka w szkole, zasiłku celowego na pokrycie kosztów leczenia w kwocie 100 zł oraz zasiłku celowego na zakup żywności w kwocie 150 zł. Z podobnych świadczeń matka małoletniego korzystała również w 2014 i 2015 r. R. W. nie otrzymuje dopłat z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. R. W. w utrzymaniu pomagają rodzice, którzy opłacają jej rachunki za dom. Obie rodziny wspólnie przygotowują posiłki.

R. W. okresowo pomaga bratu w gospodarstwie, z tytułu czego otrzymuje 1000 – 3000 zł rocznie.

R. W. ma problemy z kręgosłupem, okresowo korzysta z zasiłku chorobowego. Ostatnio świadczenie takie otrzymała za okres od lutego do maja 2016 r. w wysokości 880 zł. Nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności ani o niezdolności do pracy.

Dowody: zaświadczenia z (...) k. 52, 114 - 115, decyzja prezesa KRUS – k. 131, przesłuchanie R. W. – protokół rozprawy z dnia 10 sierpnia 2016 r., rejestracja od 00:22:09

R. W. ponosi następujące wydatki związane z utrzymaniem syna: wyżywienie : 400 – 500 zł miesięcznie, odzież : około 200 zł miesięcznie, kosmetyki : około 10 zł miesięcznie, koszty dowozu do szkoły : 300 – 400 zł, pasty i płyny stomatologiczne : 20 zł za opakowanie, kieszonkowe : 8 – 40 zł miesięcznie, ubezpieczenie : 42 zł rocznie. Ponadto leczenie stomatologiczne małoletniego powoda kosztowało łącznie 4.020 zł. Kwotę tą pożyczili R. W. rodzice. Aktualnie małoletni powód odbywa wizyty raz na pół roku – koszt jednej wizyty z koniecznym zabiegiem wynosi 160 zł. Konieczny jest również zakup chłopcu specjalistycznej szczoteczki do zębów, której koszt wynosi od 700 do 1000 zł. R. W. opłaca również rachunki za internet -65 zł miesięcznie, abonament za telewizję satelitarną -105 zł miesięcznie, oraz ponosi koszty zakupu leków.

Matka R. W. opłaca za nią rachunki za prąd - w łącznej wysokości około 270 zł miesięcznie, wodę – około 74 - 102 zł za trzy miesiące, wywóz śmieci – 14 zł miesięcznie oraz kupuje opał na zimę. Ponadto rodzice R. W. przekazują małoletniemu dodatkowe kieszonkowe.

R. W. nie stać na zakup synowi roweru, telefonu komórkowego, opłacenia wyjść na basen ani na zapisanie go do klubu piłki nożnej. R. W. posiada natomiast 14-letni samochód.

dowody: faktury i rachunki – k. 53 – 59, 69 - 71, 116 – 127, zaświadczenie z dnia 26 października 2015 r. – k. 75, zaświadczenie z dnia 30 lipca 2016 r. – k. 148, przesłuchanie R. W. – protokół rozprawy z dnia 10 sierpnia 2016 r., rejestracja od 00:22:09

Z. W. ma 80 lat , a T. W. 74 lata. Oboje są emerytami, zamieszkują sami w domu w L.. Budynek został подарowany przez małżeństwo córce – A. W., w zamian za ustanowienie na ich rzecz dożywotniej służebności mieszkania.

Z. W. otrzymuje emeryturę rolniczą w kwocie 1.333,35 złotych. Choruje na nadciśnienie, cukrzycę, ma problemy z sercem, z samodzielnym poruszaniem się oraz podnoszeniem przedmiotów. T. W. otrzymuje emeryturę rolniczą w kwocie 865,94 zł. Pozwana przeżyła dwa udary mózgu, ma niedowład prawej strony ciała, porusza się o kuli, ma problemy z sercem. Raz w roku odbywa leczenie szpitalne, co 2 miesiące wizytę u specjalisty. Oboje wymagają stałego leczenia, przyjmowania leków oraz pomocy innych osób w czynnościach dnia codziennego. Pomocy takiej udziela im A. W. (sprzątanie, gotowanie, pranie, robienie zakupów), jej mąż (transport do lekarzy) oraz sąsiedzi.

Z. i T. W. ponoszą miesięczne koszty związane z wyżywieniem w kwocie ok. 1000 – 1200 zł, zakupem lekarstw w kwocie 700 – 800 zł, energią elektryczną w kwocie około 77 zł na dwa miesiące, gazem w kwocie ok. 100 – 110 zł miesięcznie, wywozem nieczystości – 18 zł. Wodę pobierają z należącej do nich studni. Uzyskiwane przez nich dochody ledwie wystarczają na wyżej wskazane wydatki. Gdy brakuje pieniędzy, A. W. udziela im pożyczki. Czasem robi im również zakupy za własne środki, o czym nie informuje rodziców.

Małżonkowie nie są właścicielami nieruchomości, nie posiadają również wartościowego majątku ruchomego oraz oszczędności. Poza emeryturą nie posiadają innego źródła dochodu. Ze względu na wiek i stan zdrowia nie są w stanie podjąć zatrudnienia.

dowody: faktury i rachunki – k. 32 – 34, decyzje prezesa KRUS – k. 35, 151, dokumentacja medyczna – k. 37 – 38, zeznania świadka A. W. – k. 91v. – 92, przesłuchanie pozwanej T. W. – k. 93, zaświadczenie Starosty Powiatowego w P. wraz z wypisami z rejestru gruntów – k. 135 – 138

Z. i T. W. nie mają kontaktu z K. W. od czasu jego komunii. Wtedy dziadkowie odwiedzili wnuka wręczając mu prezent. Wysyłali mu również 50 zł z okazji mikołajek. Z powodu pogorszenia sytuacji finansowej małżonkowie zaprzestali wysyłania pieniędzy.

dowody: zeznania świadka A. W. – k. 91v. – 92, przesłuchanie pozwanej T. W. – k. 93

Przedstawiony stan faktyczny oparty został na wskazanych wyżej dowodach z dokumentów, zeznaniach świadka A. W. oraz uzupełniająco na przesłuchaniu stron R. W. oraz T. W.. Dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron, wobec czego Sąd uznał je za w pełni wiarygodne. Za wiarygodne należało uznać również osobowe źródła dowodowe. Relacje świadka oraz stron są ze sobą spójne i wzajemnie się uzupełniają. Znajdują ponadto pokrycie w zgromadzonych w toku postępowania dokumentach. Sporną między stronami okolicznością pozostaje jedynie zdolność pozwanych do alimentacji małoletniego powoda.

Sąd oddalił wniosek dowodowy strony powodowej o zobowiązanie strony pozwanej do przedłożenia aktualnego zaświadczenia z informacją, czy od wydania ostatniej decyzji emerytalnej wzrosła emerytura Z. W.. Waloryzacja świadczeń emerytalnych następuje bowiem na zbyt niskim poziomie, aby zmiana taka mogła mieć wpływ na ustalenie zdolności pozwanego do alimentacji małoletniego powoda. Dla porównania z decyzji emerytalnych pozwanej T. W. za 2015 i 2016r wynika , że jej emerytura wzrosła w 2016r. w porównaniu z rokiem poprzednim o ok. 45 złotych. Dlatego uwzględnienie powyższego wniosku spowodowałoby jedynie przedłużenie postępowania, nie mając wpływu na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego Z. W. wobec cofnięcia wniosku w tym zakresie przez pełnomocnika strony pozwanej.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku (§ 2). Obowiązek alimentacyjny obciąża przy tym zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem; jeżeli jest kilku zstępnych lub wstępnych - obciąża bliższych stopniem przed dalszymi (art. 129 § 1 kro), przy czym obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami (art. 132 kro). Zgodnie natomiast z art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Przekładając powyższe regulacje na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należało, że powództwo jest niezasadne. Strona powodowa nie udźwignęła bowiem ciężaru dowodu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że niekwestionowanym jest, iż małoletni powód posiada znaczny majątek, w postaci gruntu ornego o powierzchni 1,64 ha, który jest wykorzystywany do osiągnięcia dochodów przez brata R. W., który z tego tytułu przekazuje jej raz w roku kwotę 1.000-3.000 złotych. Okoliczność, że nieruchomości ta nie jest przez stronę powodową użytkowana, ani wykorzystywana dla uzyskania przez nią dochodu, nie może uzasadniać przerzucenia ciężaru utrzymania małoletniego na dalszych członków jego rodziny. W pierwszej bowiem kolejności na utrzymanie małoletniego należy przeznaczyć dochody z jego majątku. Skoro zatem małoletni posiada nieruchomości, to winna ona być wykorzystana w celu osiągnięcia dochodu i spożytkowania go na bieżące potrzeby małoletniego. Dopiero wykazanie, że tak uzyskany dochód nie wystarcza na pokrycie usprawiedliwionych potrzeb dziecka, uprawniałoby do poszukiwania osób zobowiązanych do alimentacji. Tymczasem strona powodowa ograniczyła się do stwierdzenia, iż przedmiotowa nieruchomości jest użytkowana - przez jej brata, który z tego tytułu przekazuje jej kwotę 1.000-3.000 złotych rocznie. Strona powodowa nie była w stanie wskazać jakie rzeczywiste dochody czerpie jej brat z użytkowania tej nieruchomości, co pozwoliłoby na ustalenie jakie dochody mógłby czerpać małoletni z tej nieruchomości gdyby była ona należycie i starannie wykorzystywana przez jego matkę. Nadto R. W. nie podała przyczyny tego stanu, że to jej brat, a nie ona sama użytkuje tę nieruchomości i że to jej brat czerpie z niej główny dochód.

Nadto nie można również przyjąć, by strona powodowa dostatecznie wykazała, by niemożliwym było uzyskanie świadczeń alimentacyjnych od zobowiązanych w pierwszej kolejności. Przedstawienie zaświadczenia, iż egzekucja zasądzonych od ojca powoda - P. W. alimentów w kwocie 250 złotych i 750 złotych miesięcznie okazała się bezskuteczna oraz iż przebywa on obecnie w zakładzie karnym jest niewystarczające. Małoletni powód posiada bowiem jeszcze drugiego rodzica - występującą w jego imieniu matkę - R. W. na której również ciąży obowiązek alimentacyjny. Tymczasem matka małoletniego powoda podała, że od wielu lat nie pracuje i aktualnie także nie poszukuje pracy. Zauważyć należy, że matka małoletniego jest w sile wieku gdyż ma 46 lat. Jej dolegliwości w postaci bólu głowy czy kręgosłupa nie powinny stanowić przeszkody w podjęciu zarobkowania. Wbrew natomiast jej twierdzeniom, nie jest tak, że małoletni powód wymaga jej stałej obecności w domu, co miałoby uniemożliwiać jej podjęcie pracy. Małoletni powód ma 14 lat, jest więc w znacznym stopniu samodzielny. Przedstawione przez stronę powodową zaświadczenie z poradni psychologiczno-pedagogicznej, wbrew twierdzeniom nie obliuguje do podjęcia z dzieckiem żadnej terapii, a wskazuje jedynie na potrzebę zwiększonego nadzoru rodzica nad wykonywaniem przez małoletniego obowiązków szkolnych i domowych, wykonywanie z nim prostych ćwiczeń manualnych, niewymagających ani fachowej wiedzy, sprzętu, ani udziału przeszkolonej osoby trzeciej. Nie są to też zajęcia czasochłonne, nie powodują konieczności

stałego przebywania małoletniego w domu , a razem z nim opiekuna. Strona powodowa nie przedstawiła zatem wystarczających argumentów, mających przemawiać za tym, iż matka małoletniego nie jest w stanie wykorzystując swoje potencjalne możliwości zwiększyć swoich dochodów i samodzielnie zapewnić dziecku należyte zaspokojenie jego potrzeb. W szczególności nie może być za taki argument poczytana konieczność odwożenia dziecka do i ze szkoły , konieczność codziennego ogrzania domu , czy fakt zamieszkiwania na wsi. Zauważyć bowiem należy, iż duża część rodziców odwozi bądź zaprowadza swoje dzieci do różnego rodzaju zakładów dziennej opieki, a mimo to jest w stanie tak zorganizować swój dzień, aby móc wypełniać także obowiązki zawodowe, w nieraz odległych od miejsca zamieszkania miejscowościach. Małoletni ma 14 lat, jest więc już na tyle dojrzały, by korzystać z transportu zbiorowego, ewentualnie, by poczekać na rodzica w świetlicy szkolnej do czasu zakończenia pracy. Podnieść przy tym należy , że matka małoletniego powoda posiada samochód , a zatem może do pracy dojeżdżać , więc chybione są jej twierdzenia , że we wsi w której mieszka nie ma możliwości znaleźć zatrudnienia gdyż jest w niej tylko jeden sklep.

W ocenie Sądu powyższe okoliczności, nawet samodzielnie mogłyby stanowić podstawę dla oddalenia powództwa.

Tym niemniej, postępowanie dowodowe wykazało, że powództwo jest nieuzasadnione także i z uwagi na treść art. 135 § 1 kro zgodnie z którym zakres obowiązku alimentacyjnego uzależniony jest od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W zakresie tym Sąd zważył, że pozwani nie posiadają majątku, są osobami starszymi, schorowanymi, niezdolnymi do podjęcia pracy. Ich niewielkie świadczenia emerytalne nie wystarczają na zaspokojenie ich podstawowych potrzeb, z których największymi są te związane z leczeniem. Pozwani sami korzystają z pomocy, zarówno osobistej, jak i finansowej ich córki i zięcia.

Tym samym należało uznać, że obciążenie ich nawet najmniejszą kwotą z tytułu alimentacji wnuka przekraczałoby ich możliwości, tak majątkowe jak i zarobkowe i prowadziłoby do ich niedostatku , co nie dałoby się pogodzić z zasadami współżycia społecznego.

Z tych wszystkich względów, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł stosując zasadę słuszności wyrażoną w art. 102 k.p.c.